

*Als iets liefs ons verlaat,
blijft toch de liefde
(Robert Hamerling)*

Met droefheid melden wij u het overlijden van

De heer
Norbert Vansteenkiste

echtgenoot van mevrouw Lena Demeulenaere

Lid van de Landelijke Gilde Roeselare & OKRA

geboren te Roeselare op 6 augustus 1942 en
overleden in het Woonzorgcentrum De Oever te Oostnieuwkerke
op donderdag 5 november 2020.

Zijn echtgenote:

Lena Demeulenaere

Zijn kinderen en kleinkinderen:

Wim en Stefanie Vansteenkiste – Houtekier
Renée, Celeste & Ferre

Stijn en Nathalie Vansteenkiste – Maertens
Róisín-Anne

Brecht en Mieke Vansteenkiste – Vandaele
Rafaël, Leana & Armand

Tine Vansteenkiste

Zijn broers, zussen, schoonbroers en schoonzussen:

Hugo en †Lieve Vansteenkiste – Nollet en familie
† Raphaël en †Clara Roels – Vansteenkiste en familie
†André en †Lieve Vansteenkiste – Dejonghe en familie
†Georges en Agnes Vansteenkiste – Debruyne en familie
Albert en Marie-Thérèse Dael – Vansteenkiste en familie
José en Nicole Vansteenkiste – Watteyne en familie
†Jozef en Martine Demeulenaere – Lefever en familie
Jacques en Roos Raes – Demeulenaere en familie
Marc en Greta Bruneel -Demeulenaere en familie

Verwant aan de families:

Vansteenkiste – Tommelein en Demeulenaere – Pecceu

Een bijzonder woord van dank voor alle goede zorgen aan:

zijn huisarts,
het personeel van WZC De Oever
het team van thuisverpleging Dries & Sofie Berten – Coppenolle.

Rouwadres: 8800 Roeselare, Groenestraat 535

Pa,
Ik herinner me ons leven. Hoe we als kind aan jouw armen mochten hangen.
De vele wandelingen door het bos en de natuur.
Genieten van de kleine dingen.

Pa,
Ik herinner me dat ik ouder werd. Jouw armen vielen weg, althans dat dachten we.
Eigenlijk stonden jouw armen altijd open voor iedereen die het wilde zien.
Je nam iedereen mee op jouw wandeling, in jouw verhalen.
Liet iedereen meegenieten van jouw kleine dingen.

Pa,
Ik herinner me dat jij ouder werd.
Je lichaam wilde niet meer mee, jouw wandeling viel stil, althans dat dacht je.
Wij deden onze armen open voor jou en namen je mee op onze wandeling, in onze verhalen.
Lieten jou meegenieten van onze kleine dingen.

Pa,
Ik herinner me jouw leven, jouw wandeling.
Jouw kleine (maar voor ons o' zo'n grote) dingen.
Het ga je goed, bedankt!